

havns Amts 2den Valgkreds oplæste, var for gammel. Den passede slet ikke, den gjaldt maaske nok, hvad angik de Priser, som Københavns Kommune betaler, men gjaldt derimod ikke med Hensyn til de Priser, som Staten gav sine Arbejdere. De var nemlig omregulerede siden da, og naar man tager de virkelige Priser, som gaves i Fjor, og som rimeligvis gives i dette Øjeblik, vil det nok vise sig, at Statens Priser paa ingen Maade staa tilbage for de Priser, som København udbetaler til sine Skovarbejdere.

Saa sagde det ærede Medlem, at de københavnske Skovarbejdere havde andre Goder, blandt andet Pensionsret. Ja, men Statens Skovarbejdere have Goder, som Københavns Skovarbejdere ikke have. Statens Skovarbejdere have i mange Tilfælde frit Husly. (*K. M. Klausen*: Det have vore ogsaa!). De have Græsning til en Ko. (*K. M. Klausen*: Det have vore ogsaa!). Naa, jeg tvivler ikke om, at Statens Arbejdere alligevel have flere Goder. De have f. Eks. ogsaa Sygehjælp. Naar man gaar alle de Goder igennem, som Statens Arbejdere nyde, ville de nok komme til at veje op mod de Goder, københavnske Skovarbejdere have. I alt Fald er Forholdet det, at naar man ser efter de Takster, som Staten betaler sine Skovarbejdere, og som Københavns Kommune betaler, skal det nok vise sig, at Staten ingenlunde lønner sine Skovarbejdere ringere. Det Forhold slipper det ærede Medlem ikke fra.

Derfor ønskede jeg at vide, om det ærede Medlem, der i Fjor interesserede sig saa stærkt for Statens Skovarbejdere, siden da havde forsøgt at faa de københavnske Skovarbejderes Løn forbedret. Det har han altsaa ikke gjort, men han har i alt Fald tænkt paa det, og det er jo meget paaskønnelsesværdigt. Jeg betragter det i alle Tilfælde indtil videre som tvivlsomt, om man i København kommer op paa den Løn, som det ærede Medlem foreslaar at give Statens Arbejdere. Det ærede Medlem vil i alt Fald ikke kunne sige, om det bliver en Forhøjelse paa 40 Øre pr. Dag og 20 pCt. af Akkordpriserne. Jeg tvivler om det.

K. M. Klausen: Jeg vil ikke gentage alle de mange Punkter, hvor Københavns Skovarbejdere faa mere for deres Arbejde end Statens. Det nytter jo dog ikke noget, for selv om jeg læste det 20 Gange op for det ærede Medlem (*P. T. Nielsen*: Af en gammel Skrivelse!), saa siger det ærede

Medlem alligevel stadig, at det ikke passer. Den Skrivelse, jeg læste op af — det var den 11. Marts —, var dateret den 27. November 1908, saa den var ikke meget gammel. (*P. T. Nielsen*: Nej, den var fra 1907). Nej, den var fra 1908, ja, det vil sige Skrivelsen var af 1907, men det var den 11. Marts 1908, vi diskuterede, saa Skrivelsen var ikke ret gammel den Gang. Men det er naturligvis alligevel for gammelt for det ærede Medlem, naar en Skrivelse er en 3—4 Maaneder gammel. Jeg tror i det hele taget ikke, der er noget at stille op med det ærede Medlem. Maaske var der dog en Maade, hvorpaa det ærede Medlem kunde overbevises. Det, var om det ærede Medlem tog Plads som Skovararbejder 1 Aar i Silkeborg og derefter 1 Aar tog Plads som Skovararbejder under Københavns Kommune. Saa tror jeg, det ærede Medlem vilde sige: Gud fri mig fra at arbejde under Silkeborg. Lad mig endelig blive under Københavns Kommune.

Jacob Christensen: Uden i øvrig at ville blande mig i Debatten om, hvad Lønnen er for Københavns Kommunes Skovarbejdere, vil jeg dog sige, at alle de omgaaende Bevægelser, som den ærede Ordfører har gjort, vise jo, at den Sag aabenbart ikke er ganske heldig for ham. Den ærede Ordfører glemmer, at der er andre Jyder her i Salen end han, og vi kunne meget godt se gennem alle disse Omsvøb, hvad det drejer sig om. Naar den ærede Ordfører har saa megen Omsorg for de københavnske Skovarbejdere, vil jeg sige, at Forholdet er det, at de københavnske Skovarbejdere ikke forgæves have ansøgt Administrationen herinde om at faa Lønforhøjelse. Saa maa man antage, at den Løn, de tjene, er tilfredsstillende, ellers havde de vel søgt om at faa mere. En saadan Ansøgning er ikke fremkommen og er ikke bleven afslaaet. Altsaa maa man antage, at der er et ganske udmærket Forhold mellem Administrationen og Arbejderne, et Forhold, som den ærede Ordfører synes for enhver Pris at ville spille. Om det lykkes ham, vil Tiden vise, men Bestræbelserne i saa Henseende ere i hvert Fald ret synlige.

Det lader til, at den ærede Ordfører ikke læser den Presse, som i disse Dage fra antisocialistisk Side angriber Flerpartiet i Borgerrepræsentationen her, thi hvis han blot læste den ganske flygtigt, vilde han finde, at et af de fornemste Agitationsnummere fra den Side er den Flothed, som udvises overfor Arbejdere og